

sis his interim. que auditu cōperimus: ad ea q̄ ocu-
 lis nostris p̄speximus p̄p̄rijs: veniamus. Septem
 fuimus simul fratres comitātes: qui ad eū venimus.
 Cūq̄ salutassē eū. omniq̄ nos leticia suscepisset
 7 vnūquēq̄ nostrū gratifice alloqueret. rogat̄ a no-
 bis oratōez simul ac benedictōez dare. Hoc em̄ mo-
 ris est apud egyptios monachos: vt vbi aduenerint
 fratres: statim p̄ oratōez sibi uicē federent. Interro-
 gabat siq̄s in nobis eēt clericus. Et vt omnes nega-
 uimus. respiciēs ad singulos. intellexit esse inter nos
 quendam. qui hui⁹ erat ordinis: sed latere cupiebat.
 Erat em̄ diaconus. 7 hoc p̄ter vnū solū. qui ei fidus
 erat: etiā ipsi itineris comites ignozabāt. Auisurus eī
 tales ac tātos viros. humilitatis gratia celare voluit
 gradus sui honorē: vt inferior haberet ī ordine. his
 quib⁹ se longe inferiorē esse meritis indicabat. San-
 ctus ergo Iohānes vt eū vidit. equidez cū esset ado-
 lescentior ceteris digito ostendēs eū: hic inquit dia-
 conus est. Et cū adhuc negaret. apprehēdens eū ma-
 nu sua exosculat⁹ est: 7 dicit. Noli fili negare gratiaz
 dei. ne incurras p̄ bono malū: p̄ humilitate menda-
 cium. Cauendū nanq̄ est omnimodo mendaciū: si-
 ue pro malo siue etiā p̄ bono p̄ferri videat. qz om-
 ne mendaciū nō est ex deo: sed (sicut saluator dicit)
 a malo est. At ille his auditis quieuit: blandā nanq̄
 eius correptōez equanimiter tulit. Et cum oratōem
 domino obtulissēmus. post finē vnus ex fratrib⁹ no-
 stris terciario typo id est febre grauissime verabatur
 7 rogabat hominē dei. vt ab eo curaret. Qui ait ad
 eum. Rem tibi necessariā cupis abijcere. vt em̄ cor-
 pora nitro vel alijs hmōi liniamētis abluūtur a sordi-
 dib⁹: ita anime a languorib⁹ alijsq̄ hmōi castigati-
 onibus purificant. Et postq̄ de his nobis multa p̄
 doctrinam mysticā disseruit: benedicens tamen oleū
 dedit ei. Quo perunctus eger. omnem continuo ha-
 bundantiā fellis euomuit: 7 sanissimus redditus pe-
 dib⁹ suis ad diuersorū redijt. Post hec iubet
 officia erga nos humanitatis atq̄ hospitalitatis ex-
 pleri: 7 corporis curaz geri. Ipse vero sui negligens:
 nostri sollicitus erat. Jam em̄ continuo vsu 7 iugī cō-
 suetudine. nec recipere cibū nisi in vesp̄rū poterat
 7 hunc erigū. Erat autem attenuati 7 aridi corpo-
 ris: p̄e abstinentia. capilli eius 7 barba quasi ex lan-
 guore nimio rara 7 tenuis. vtpote quem nullus suffi-
 ciens cibus nutrebat: nec letior aliquis humor infun-
 deret. Observabat em̄ tunc. cum iam nonagenariā
 (vt supra dixim⁹) ageret etatem: vt nullum (vt pau-
 cis vtar verbis) per ignem paratum sumeret cibum.
 Igit post hec hospitalitatis officia regressos ad
 se. sedere nos iubet: 7 tunc demum quidem. vnde vel
 cur aduenerimus inquit cum iam nos letos 7 omni-
 cum gaudio tanq̄ notos p̄p̄rios suscepisset. Cūq̄
 respondissē q̄ de hierosolimis ad eam vtilitatis 7
 profectus anime nostre causa venissēmus: vt ea que
 olim ad auditum nostrum fama ptulerat. ipsi nunc
 oculis nostris cerneremus. quomodo quidē tenati⁹
 solent inherere memorie. ea que oculus viderit q̄ q̄
 auris audierit. Tunc beatus Iohānes vultu pla-
 cidissimo et quasi subridens ex habundantia leticie:
 hoc modo respondit ad nos. Miror inquit admo-
 dum dulcissimi pueri. laborem vos tanti itineris su-

scipisse: cum nihil ad hec dignū in nobis videre pos-
 sitis. Homines em̄ sumus humiles 7 exigui. nihil ha-
 bentes in nobis quod vel expeti debeat vel mirari.
 Et tamen etiam si esset aliquid in nobis hm̄ opinio-
 nem v̄stram. nunquid tale quale legitis in prophe-
 tis dei 7 apostolis: Qui vtiq̄ ob hoc in omnib⁹ dei
 ecclesijs recitant: vt exempla vite. hominib⁹ non de
 longinquis 7 pegrinis locis querant: sed domi vnū-
 quisq̄ 7 apud se habeat quod debeat imitari. An-
 de plurimū miror intentionē v̄stri laboris ac studij.
 q̄ profectus anime v̄stre causa. tantas supare regi-
 ones tātosq̄ labores adire voluistis: cum nos coul-
 q̄ pigritia. desidiaq̄ constringat: vt nec cellulas no-
 stras pergredi audeamus. Verū tamen quoniam pu-
 tatis esse in nobis aliquid ex quo proficere debeatis
 Hoc primū nobis indicandum est. vt hoc ipsum qd
 venistis ad nos 7 tātum laborem videndi nos susce-
 pistis. ne iactantiam alicuius habeatis prospectum:
 vt non tam proficere ad animi virtutem. q̄ profer-
 re se 7 iactare vnusquisq̄ v̄strum velit: pro eo q̄ vi-
 derit eos. qui apud alios ex auditu solo cogniti vide-
 antur. Graue est iactantie viciū 7 periculosum ni-
 mis. 7 q̄ de ip̄o etiam perfectionis fastigio deijcit a-
 nimas: 7 ideo hoc vos primo omnium cauere volo.
 Est autem species mali huius duplex quidem. Nō
 nullis enim accidit in ip̄is statim inijt̄s conuersionis
 sue. cum parum aliquod vel abstinentie impēderint
 vel pecunie in pauperes erogauerint: 7 cū de eis ita
 sentire debeant. quasi quod impediret abiecerint. ita
 agunt 7 ita sentiunt: quasi eminentiores sint illis qui
 bus aliquid largiti sunt. Alia v̄o est iactantie speci-
 es. cum quis ad summā virtutem pueniens. non to-
 tum deo: sed suis laborib⁹ ac studijs deputat: 7 dum
 ab hominib⁹ gloriā querit. perdit eam que a deo ē
 propter quod filioli mei fugiamus omni genere ia-
 ctantie viciū: ne forte incurramus eū lapsum: quez
 dyabolus incurrit. Tunc preterea cordi nostro 7 co-
 gitationibus precipua adhibenda est diligētia. Ob-
 seruandum nanq̄ est: ne qua cupiditas. ne qua vo-
 luptas praua. ne quod desiderium vanū. 7 quod nō
 est hm̄ deum: radices in corde nostro defigat. Ex hu-
 iusmodi enim radicibus continuo pullulant vage et
 inutiles cogitationes. 7 intantuz moleste sunt: vt nec
 orantibus nobis cessent. nec in conspectu dei confi-
 stentibus nobis: 7 precibus pro salute nostra offerē-
 tibus erubescant: sed rapiunt a nobis captiuam mē-
 tem. 7 cum corpore stare videamur in oratōe. sensu
 7 cogitatione euagamur 7 ducimur per diuersa. Si-
 quis ergo est. qui se putat renunciaſse mundo 7 ope-
 rib⁹ dyaboli: non sufficit in eo renunciaſse vt posses-
 siones 7 p̄edia ceteraq̄ seculi negocia reliquerit. ni-
 si etiā proprijs vicijs renunciauerit: 7 inutiles ac va-
 nas abiecerit voluptates. Hec enim sunt d̄ quibus
 apostolus dicit. Desideria vana 7 nociua: que mer-
 gunt hominem in interitum. Hoc est ergo vere re-
 nunciaſse dyabolo: 7 operibus eius. Dyabolus enim
 per alicuius vicij occasiones 7 prave voluptatis adi-
 tum. irrepit in cor nostrum quia vicia ex parte illius
 sunt: sicut virtutes ex deo sunt. Si ergo sint vicia in
 corde nostro. cum venerit princeps eorūz dyabolus
 quasi proprio auro dant locum 7 introducunt euz